

TANER AKÇAM: İŞİD'e terörist diyerek sorun çözülmez

Posted on 07/10/2014

Geçen haftaki yazımın özeti şu idi: İŞİD “terörist örgüt” değildir ve savaş kısa sürede Sünni Arapların “ulusal kurtuluş savaşına” dönecektir, hatta dönmüştür bile. PKK'ye terör örgütü demek, Kürt meselesini ne kadar çözdü ise, İŞİD'e terör örgütü demek de şu andaki sorunu o kadar çözer.

Elbette, İŞİD tiksinti uyandıracak boyutta şiddet sevdalısı!

Elbette eğer Amerikan müdahalesi ve Kürtlerin kucak açması olmasa idi, Yezidiler ve Süryaniler soykırım kurbanı olacaktı.

Ulus-devletlerin kuruluş tarihlerini bilenler için bunların hiçbirisi şaşırtıcı değil. Unutmayın ki, yakaladığı Rumları canlı canlı gemi kazanlarında yakması ile övünen bir adamı ulusal kahraman ilan etmiş ve anıtını Giresun'un en tepe noktasına dikmiş bir ulusun mensupları olarak bunları tartışıyoruz.

İŞİD ile arasındaki tek fark, onun cinayetlerinin bize YouTube klipleri olarak sunulmamış olmasıdır!

Eğer İŞİD'i ulusal kurtuluş hareketi olarak tanımlamamdan memnun kalınmadı ise, bazı solcuların kızacağını bilsem bile, onları Bolşeviklerle benzetmek isterim. Hem enternasyonalist bir öğretiyi esas almaları (sosyalizm ve İslam dini) hem de saflarında başka ülkelerden birçok savaşçı barındırmaları itibarıyla ilginç bir benzerlik gösteriyorlar.

Aynı IŞİD gibi, Bolşevikler de Batı Dünyası tarafından terörist ilan edildi. Başta İngiltere tüm Batı, ellerindeki imkânlarla anti-Bolşevik ne bulabildilerse hareket geçirdiler. Üstelik, destekledikleri epey Rus da buldular; ordular kuruldu ve her türlü yardım yapıldı. Rus iç savaşı biraz da Batılıların destekleri ile uzadı.

Tüm enternasyonalist olma iddiasına rağmen, Bolşevizm esasında bir Rus hareketi olarak kaldı ve sonuçta kurdukları rejim, Çarlık Rusya'nın başka tür devamından başka bir şey olmadı. Batı eğer Bolşeviklerle daha erken anlaşabilseydi belki bu kadar kan akmayabilirdi.

IŞİD ile Bolşevik örnekleri arasında bir benzerlik daha var; bölge ülkeleri de aynı Ekim Devrimi sonrası Avrupa'sı gibi, çatışmanın kendi topraklarına sıçramasından çekiniyorlar. Şu anda sadece belli bir bölge ile sınırlı savaşın tüm Kürdistan ve Türkiye'de bir başka sivil savaşa dönme ihtimali de var.

Arada ama, altı çizilecek önemli bir fark da var, Batı, Bolşeviklere karşı savaşacak Rus gönüllüler bulabilmişti ama IŞİD'e karşı savaşacak Sünni Arap şu anda bulunamıyor. Pek bulunacağını da zannetmem.

Sonuçta, IŞİD'in evrensel İslam söyleminin uzun vadede çok fazla bir anlamı yok. Nasıl ki Bolşevikler bir Rus hareketi olarak kaldı ise, IŞİD de Sünni Arap hareketi olarak kalır.

Ama bu Sünni karakteri nedeniyle, ne Türkiye'nin ne de diğer bölge Sünni devletlerinin IŞİD'e karşı ciddi bir savaşa gireceklerini zannetmiyorum. Çok zayıf bir ihtimal bu.

Ancak ve ancak IŞİD yerine konabilecek, Sünni Arapları temsil edecek bir başka iktidar odağı bulunur veya yaratılabilirse bu olanaklı olur. Bu da şimdilik ufukta gözüküyor.

Ayrıca eklemek gerekir ki, İngiltere, ABD ve diğer Batılı devletler saldırdıkça Sünni Araplar daha çok kenetlenenlerdir.

Savaşları daha çok “anti-Emperyalist” olacaktır.

İşgalci güçlere karşı verdikleri kurtuluş savaşı retoriği daha çok kuvvetlenecektir.

Bu durum, bana bizim Kemalistlerin ve Kürt örgütleri de dâhil 68 kuşağının anti-Emperyalist retoriğini hatırlatıyor.

Kendi tarihlerini anlatırken, mangalda kül bırakmayan birçok solcu şimdi, “İŞİD terörüne” karşı Batı’nın müdahalesini isterken, veya Türkiye niye müdahale etmiyor diye hayıflanırken neler hissediyordur acaba? Yardım için, Batı merkezlerini dolaşanlar emperyalist güçlerin uzantısı olma suçlamasından nasıl kurtulacaklar acaba? Hani geçmişte, Ermeni ve Rumları hep böyle suçluyorduk ya!

Kabul! Polemik yapmak hoş değil! Kendi adıma savunduğum ilkeyi tekrar etmek daha doğru: geçmişte de, mazlum insanların imha edilmemeleri için, eğer engellemenin başka koşulu kalmamışsa, müdahaleyi savunurdum, şimdi de savunurum.

Batı ve Türkiye, Kürtlerin, Yezidilerin ve Süryanilerin yanında olmalı; onları yerlerinden yurtlarından söküp atmak isteyen İŞİD ile açık askerî çatışmayı göze almalıdır.

İnsanların kendi evlerinde kalmaları veya zorla terk ettirilmişlerse geri dönmeleri en temel insan hakkıdır ve bu sağlanmalıdır.

1920-22’nin Maraş, Antep ve Adana Ermeni’si ile 2014 Kobani Kürd’ü arasında büyük bir fark yoktur!

Ama Kobani’de yaşananlar ne Batı’nın ne de Türkiye’nin böyle bir stratejisi olmadığını çok açık gösteriyor bize.

Peki, Batı ve Türkiye neyi hedefliyor gerçekten?

IŞİD'i terörist ilan etmekten başka, şimdilik ciddi bir siyasi strateji görülüyor ortalıkta.

Oysa, Sünni Araplara, Şam'a ve Bağdat'a eklenmeleri dışında siyasi bir seçenek sunulmadan bu sorun çözülmez.

Belki de kapı arkalarında bunun pazarlıkları yapıyorlar, kim bilir!

Kaynak: [TARAF](#)